Recensie: Rhythm Of The Dance ****

Stadsschouwburg Antwerpen
vrijdag 26 april 2024

foto © House of Entertainment

Recensie:
Wanneer The National Dance Company of Ireland internationaal al 25 jaar hoge ogen gooit met hun dansshows, weet je op voorhand al dat 'Rhythm Of The Dance' ook de Stadsschouwburg van Antwerpen in vuur en vlam zal zetten. Keltische klanken vulden de zaal en het publiek werd overdonderd door het snelle voetenwerk van de dansers. Het resultaat was een adembenemend visueel en auditief spektakel dat je versteld deed staan van de grenzen van het menselijke kunnen. Sean Downes en Kirsty Jordan leverden samen met hun ensemble een topprestatie die je als publiek meenam in het ritme van de dans.

De Ierse dans kent zijn wortels bij de druïden uit de vierde eeuw voor Christus, maar is bij ons vooral populair geworden sinds Michael Flatley in de jaren '90 de wereld veroverde met zijn 'Riverdance'. Surfend op die golf van internationale interesse voor deze typisch Ierse traditie startte voor The National Dance Company of Ireland in 1998 een avontuur dat nu na 25 jaar nog altijd volle zalen weet te trekken. En terecht.
'Rhythm Of The Dance' trakteert zijn publiek op een avond vol live-muziek die je vervoert naar idyllische groene landschappen en kabbelende beekjes met de klank van de fluit, accordeon, gitaar en viool. De muziek doet de rust in je hart komen om vervolgens het tempo op te voeren en je mee te nemen in het opzwepende ritme dat het ensemble aan het dansen zet. Tijdens de ene act ben je getuige van het verleidingsspel tussen man en vrouw, waar de man wil imponeren met zijn taptalent, afgewezen wordt, repliek krijgt van de vrouw en vervolgens toch het hart weet te veroveren. In een andere scène neemt het ensemble je mee naar een landelijk tafereel waar de heren de bezems van de vrouwen afnemen en die vervolgens in hun danschoreografie integreren.
Het zijn telkens korte verhaaltjes die een ideale achtergrond bieden om een bepaalde stijl van Ierse dans in de verf te zetten die de diversiteit van het genre en de kunde van de dansers bewijst. Maar soms is een verhaal niet nodig om het publiek op het puntje van de stoel te krijgen. In 'The Lads Acapella' is de dans een wedstrijd. Een eerste danser start het stuk op met een heerlijke tapmelodie. Dan komt er een tweede danser op die dezelfde melodie tapt, maar dan sneller. Dit bouwt op tot vier dansers die dan uiteindelijk samen een heerlijke demonstratie staan te geven. Het staccato aan taps die in tempo toenemen heeft een erg opzwepend karakter waardoor je als toehoorder de spanning voelt toenemen. Je wordt automatisch meegezogen in de passie van de dans en je deelt mee in de ontlading na de apotheose. Het is dan ook niet verwonderlijk dat na zo'n prestatie het publiek erg gul is met applaus.
Nu kan je het als dansers niet alleen opnemen tegen elkaar, je kan ook in competitie gaan tegen de

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

instrumenten. Een prachtig voorbeeld hiervan is het stuk waarbij Kirsty Jordan uitgedaagd wordt door de bodhran. De muzikant had eerder in de show zijn virtuositeit op dit slaginstrument al getoond en wist daar het publiek in te pakken. Hier biedt Kirsty Jordan hem van repliek met haar tapschoenen. Qua gevoel heeft dit dansnummer alles weg van een tango: het uitdagen, het afstoten, het spel van verleiding, … maar in klank is het Iers. Kirsty Jordan laat hier zien en horen waarom ze de leading lady van het gezelschap is.

Bij de mannen is zesvoudig wereldkampioen Sean Downes duidelijk heer en meester van het podium. Zijn absolute hoogtepunt komt bij 'Rhythm Of The Dance'. Sean staat alleen in de spotlights en start langzaam het ritme op met tappen en vingerknippen. Maar het duurt niet lang of het tempo neemt toe en je wordt weer langzaam meegezogen in de act. Je hebt hier ook het absolute bewijs dat (in tegenstelling tot andere dansshows) de klank ook effectief live geproduceerd wordt. Het is een nummer dat op gevoel gaat en waar Sean Downes als het ware in een roes komt die hem naar grotere hoogten brengt; letterlijk: hij spring in de lucht en gaat daar tappen door zijn voeten tegen elkaar te klikken. Het is een fenomenale prestatie die hij zo makkelijk doet lijken. Het lijkt alsof het de normaalste zaak is dat je bovenlichaam stil blijft terwijl je benen halsbrekende toeren uithalen en de meest fantastische klanken produceren.

Na een lange solo komen de andere heren hem vervoegen, dansen mee, nemen over, pikken in met een dans, … Kortom: de choreografie leeft en bruist. De dames komen de heren vervoegen, tappen op de spitsen en gooien de benen hoog in de lucht. De heren nemen weer over tot ze baan moeten ruimen voor een showcase van Kirsty Jordan. Uiteindelijk groeit het nummer naar een hoogtepunt waar alle dansers samen presteren op de top van hun kunnen. Het is fenomenaal om te zien … en te voelen.

Last but not least moeten we het toch nog even hebben over de muzikale omlijsting van de show. Uiteraard worden alle dansnummers begeleid door live-muziek die ook zichtbaar op het podium wordt geproduceerd. De combinatie van accordeon, fluit, gitaar, viool en bodhran zorgt zowel voor rustige als opzwepende muziek en roept soms echt wel de sfeer van de traditionele Ierse pub op. Het enige dat dan nog ontbreekt, is een frisse Guinness. Maar naast live muzikanten, zijn er ook 2 zangers mee: The Ennis Brothers. De zingende tweeling wist de sfeer er lekker in te brengen met het vrolijke 'Tippin' it up to Nancy' en ontroerde even later met hun mooie samenklank in het romantische 'Caledonia'; een ode aan Schotse landschap. Maar het echte feestje voor muzikanten en zangers kwam er bij 'I'll Tell Me Ma/The Mermaid'. Het tempo lag hoog en de sfeer op het podium ook. Het zeemanslied bracht zo'n ontspannen pub-sfeer dat de muzikanten en de zangers een heuse party op het podium hielden. Ze draaiden rond elkaar, gingen op de hurken zitten terwijl ze speelden, … Kortom: ze hadden dikke pret en dat klonk door in de muziek.

< Sascha Siereveld >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.